

Kopie
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer 2014 / 2366
Datum van uitspraak 19 september 2014
Rolnummer: 2013/AB/602

Uitgifte

Uitgereikt aan
op € JGR

Arbeidshof te Brussel

derde kamer

Arrest

COVER 01-00000033191-0001-0014-01-01-1

ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst bediende
tegensprekelijk arrest
definitief

V.

appellante op hoofdberoep,
geïntimeerde op incidenteel beroep,
vertegenwoordigd door mr. ROMBAUT Isa loco mr. DE WAELE Jan, advocaat te 9052
ZWIJNAARDE, Bollebergen 2 A bus 20

tegen

ANGOPHAR NV, met maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Schuitenkaai 2,
geïntimeerde op hoofdberoep,
appellante op incidenteel beroep,
vertegenwoordigd door mr. DE VREESE Jurgen, advocaat te 1000 BRUSSEL, Louizalaan 99

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 25 maart 2013 door de Arbeidsrechtbank te Brussel, 23^e kamer (A.R. 3951/11 + 4242/11),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 3 juni 2013,
- de conclusie voor de appellante,
- de conclusies voor de geïntimeerde,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 10 juni 2014, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen, voor uitspraak werd gesteld op 9 september 2014 en werd uitgesteld naar heden.

*

I. De feiten en de rechtspleging in eerste aanleg

1. De nv Angophar (hierna "Angophar") baat een apotheek uit te Brussel. Apotheker A. Govaert was de zaakvoerder. Mevrouw V (°19 juni 1965) trad op 10 december 2007 in dienst als adjunct-apothekeres. Het betrof een arbeidsovereenkomst voor deeltijdse arbeid en voor onbepaalde tijd. Zij werkte op maandag en op donderdag.
2. Met een aangetekende brief, verzonden op woensdag 17 maart 2010, stelde Angophar een einde aan de arbeidsovereenkomst wegens dringende reden, die zij als volgt omschreef:

"Bij het afsluiten van de kassa (15/03/2010) heb ik geconstateerd dat er grote (30%) kortingen werden toegekend aan verkopen, voornamelijk tijdens mijn afwezigheid (15-18 uur) maar ook tijdens mijn aanwezigheid. De betrokken klanten bevestigen allemaal dat zij de officiële prijs (zonder korting) betaald hebben en geen ticket ontvangen hebben. Het achterhouden van het verschil tussen de door de klant betaalde som en de in het kasregister genoteerd bedrag (lees in kassa gebrachte som) is oneerlijk en een vorm van diefstal. Ons vertrouwen is zodanig geschonden dat elke verdere samenwerking onmogelijk is."

3. Mevrouw V betwistte de feiten bij brieven van haar vakorganisatie van 28 april 2010 en 4 juni 2010.
4. De partijen raakten het niet eens en op 14 maart 2011 liet mevrouw V Angophar dagvaarden voor de Arbeidsrechtbank te Brussel. Zij vorderde:
 - de betaling van 11.304,15 € ten titel van verbrekingsvergoeding;
 - 5 "actuele" maaltijdcheques van 6 € in hoofddorde en in ondergeschikte orde de waarde van deze maaltijdcheques ten bedrage van 30 €;
 - de teruggave in natura van een witte apothekersschort en bij gebreke de

tegenwaarde van de schort op het ogenblik van ontslag geraamd op 1 € provisioneel en bij gebreke van afgifte een dwangsom van 2,5 € per dag;

- de wettelijke en gerechtelijke interesten op de bruto bedragen vanaf hun eisbaarheid en de kosten.
- de afgifte van volgende aangepaste sociale documenten, onder verbeurte van een dwangsom van 25 € per dag en per ontbrekend document (met uitzondering van de fiscale fiche): Loonfiche; Individuele rekening; Vakantieattest; Fiscale fiche; Werkloosheidsdocument C4.

5. Op 16 maart 2011 liet Angophar op haar beurt mevrouw V dagvaarden voor dezelfde rechtbank. Zij vorderde:
- 5.025,81 € ten titel van materiële schadevergoeding;
 - 2.500 € ten titel van morele schadevergoeding;
 - de compensatoire interesten vanaf 15 maart 2010, de gerechtelijke interesten en de kosten.

6. In een vonnis van 25 maart 2013 besliste de Arbeidsrechtbank te Brussel om de zaken samen te voegen en verklaarde de rechtbank

- de vordering tot betaling van een opzeggingsvergoeding en tot aflevering van maaltijdcheques en een apothekersschort ongegrond;
- de vordering tot betaling van materiële schadevergoeding gedeeltelijk gegrond.

De rechtbank veroordeelde mevrouw V tot betaling van 4.751,91 € ten titel van materiële schadevergoeding, meer de compensatoire interesten vanaf 15 maart 2010 en de gerechtelijke interesten en de kosten begroot op 109,25 € dagvaardingskosten (AR 3951/11) en 138,56 € dagvaardingskosten (AR 4242/11) en 1.210 € rechtsplegingsvergoeding.

II. De vorderingen in hoger beroep

7. Met een verzoekschrift neergelegd ter griffie van het arbeidshof op 3 juni 2013 stelde mevrouw V hoger beroep in tegen het vonnis van 25 maart 2013 van de Arbeidsrechtbank te Brussel.

A. Het hoofdberoep

8. Mevrouw V vordert :

het vonnis van de 23e kamer van de Arbeidsrechtbank te Brussel van 25 maart 2013 teniet te doen en opnieuw rechtdoende de oorspronkelijke vorderingen van appellante toe te kennen en geïntimeerde te veroordelen tot:

- De betaling van de verbrekingsvergoeding begroot op 11.304,15 €;
- De afgifte van 5 actuele maaltijdcheques van 6,00 € dan wel de waarde van deze maaltijdcheques t.b.v. 30,00 €;
- De betaling van de tegenwaarde van de apothekerschort ten bedrage van 25 €.
- De afgifte van de aanvullende of verbeterde sociale documenten, beperkt tot de loon- en fiscale fiches m.b.t. de betalingen waartoe geïntimeerde veroordeeld wordt en het aangepaste C4-document, één en ander onder verbeurte van een dwangsom t.b.v. 25,00 € per dag, per ontbrekend document
- Te zeggen voor recht dat er geen aanleiding bestaat om appellante te veroordelen tot de terugbetaling van zgn. ontvreemde gelden, bijgevolg deze vordering van geïntimeerde ongegrond te verklaren;

B. Het incidenteel beroep

9. Met conclusies neergelegd ter griffie van het arbeidshof op 29 november 2013 stelde Angophar incidenteel beroep in. Zij vordert: het vonnis van de Arbeidsrechtbank te Brussel van 25 maart 2013 gedeeltelijk teniet te doen in de mate dat de vorderingen van Angophar slechts gedeeltelijk gegrond werden verklaard en de vorderingen van Angophar wel volledig gegrond te verklaren en mevrouw V te veroordelen tot:

- De betaling aan Angophar van een schadevergoeding wegens materiële schade die voorlopig en provisioneel begroot wordt op 7.556 €, te vermeerderen met de compensatoire interesten vanaf 15 maart 2010 en de gerechtelijke interesten vanaf de dagvaarding;
- De betaling aan Angophar van een schadevergoeding wegens morele schade die voorlopig en provisioneel begroot wordt op 2.500 €, vermeerderen met de compensatoire interesten vanaf 15 maart 2010 en de gerechtelijke interesten vanaf de dagvaarding;
- De kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding te begroten op 1.210 € (eerste aanleg) en 1.210 € (hoger beroep).

III. Bespreking

a. De ontvankelijkheid

10. Het vonnis werd betekend op 2 mei 2013. De wettelijke termijn van één maand om hoger beroep in te stellen liep af op maandag 3 juni 2013 (artikelen 1051 en 53 van het Gerechtelijk Wetboek). Het hoger beroep was dus tijdig en de vormvoorwaarden werden nageleefd. Het hoger beroep is bijgevolg ontvankelijk. Ook het incidenteel beroep is ontvankelijk.

b. Het ontslag om dringende reden

11. Artikel 35 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten bepaalt ondermeer:
- *Elke partij kan de overeenkomst zonder opzegging of vóór het verstrijken van de termijn beëindigen om een dringende reden die aan het oordeel van de rechter wordt overgelaten en onverminderd alle eventuele schadeloosstellingen.*
 - *Onder dringende reden wordt verstaan de ernstige tekortkoming die elke professionele samenwerking tussen de werkgever en de werknemer onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt.*
 - *Ontslag om een dringende reden mag niet meer zonder opzegging of vóór het verstrijken van de termijn worden gegeven, wanneer het feit ter rechtvaardiging ervan sedert ten minste drie werkdagen bekend is aan de partij die zich hierop beroept.*
 - *Alleen de dringende reden waarvan kennis is gegeven binnen drie werkdagen na het ontslag kan worden aangevoerd ter rechtvaardiging van het ontslag zonder opzegging of vóór het verstrijken van de termijn.*
 - *De partij die een dringende reden inroept, dient hiervan het bewijs te leveren; bovendien moet zij bewijzen dat zij de termijnen voorzien in het derde en vierde lid geëerbiedigd heeft.*
12. De werkgever, Angophar, heeft op 15 maart 2010 kennis gekregen van de feiten. Het ontslag en de kennisgeving van de dringende reden vonden plaats binnen de

wettelijke termijn van drie werkdagen. Ook de vormvoorwaarden werden nageleefd. Hierover bestaat ook geen betwisting.

13. Angophar lever het bewijs dat mevrouw V op 15 maart 2010 en overigens ook in de periode daarvoor bedrieglijk handelde ten nadele van haar werkgever.
14. Angophar legt vier ondertekende schriftelijke verklaringen neer van klanten. Drie verklaringen zijn gedateerd op 15 maart 2010 en één op 30 maart 2010. Deze vier klanten (waarvan één bovendien ook namens zijn echtgenote spreekt) verklaren dat zij op 15 maart 2010 een product hebben gekocht in de apotheek. Zij vermelden de naam van het product en de prijs die zij hebben betaald. Zij verklaren uitdrukkelijk dat zij geen kasticket hebben ontvangen en drie vermelden dat zij (en ook de echtgenote van een van hen) bediend werden door de adjunct apotheker zonder dat de titularis aanwezig was.

Angophar legt ook kopie neer van de vijf kastickets van deze verkopen. Volgens Angophar had zij deze tickets in de vuilnisbak teruggevonden. Hoe dan ook vermelden de kastickets de datum van 15 maart 2010 en exact het product en de prijs als deze die de klanten vermelden in hun verklaringen.

Blijkens deze kastickets werd echter een korting op de door de klant betaalde prijs toegepast wat resulteerde in een lagere "te betalen" prijs, b.v. de niet-afgeleverde kastickets van de verkopen aan het echtpaar:

10,70 euro (betaald door de klant) – 3,22 euro korting= "te betalen" : 7,48 euro.

5,95 euro (betaald door de klant) – 1,79 euro korting= "te betalen" : 4,16 euro.

Omerekend betrof het kortingen van 30 % net zoals bij de twee andere klanten; bij een vierde klant bedroeg de korting 20 %.

15. Angophar legt bovendien een computerlijst neer van de verkopen waarvoor kortingen van meer dan 20 % (dus 21 tot 30 %) werden geregistreerd in de periode van 1 december 2007 tot en met 15 oktober 2010, hetzij de periode dat mevrouw V daar werkte (stuk 14). Daaruit blijkt dat op de twee dagen waarop mevrouw V in de apotheek werkte (maandag en donderdag) er zeer veel verkopen met een korting van 30 % (in enkele gevallen tussen de 21 en de 30 %) werden geregistreerd :
 - in totaal 1.028 verkochte producten op maandagen en in totaal 856 verkochte producten op donderdagen,

- tegenover slechts 19, 16, 8 en 2 in totaal aan verkopen met een korting van 21 tot 30 % in dezelfde periode op respectievelijk dinsdag, woensdag, vrijdag en zaterdag.

16. Deze stukken samen vormen voldoende zekere bewijzen. Het was voor de vier klanten ongetwijfeld duidelijk dat hun verklaringen als bewijsmateriaal van fraude door mevrouw V kon gebruikt worden. Het is ongeloofwaardig dat deze vier klanten bereid zouden geweest zijn om valse verklaringen af te leggen over het bedrag dat zij betaald hadden en over het niet-ontvangen van een kasticket en op die wijze zouden meegewerkt hebben aan valse beschuldigingen.
17. Anderzijds zijn er ook geen redenen om te twijfelen aan de correctheid van de computerlijst. Angophar verklaart dat zij deze lijst heeft opgevraagd bij haar software-leverancier, het bedrijf Farmad. De lijst is zeer gedetailleerd, met telkens de vermelding van de datum en het uur van de verkoop, het product, de prijs en zowel het nominaal bedrag als het percentage van de korting. De lijst is alfabetisch, zowel wat betreft de dagen van de week als wat betreft de verkochte producten. Het is ongeloofwaardig dat de software-leverancier of Angophar deze geautomatiseerde lijst zodanig zou gemanipuleerd hebben dat er nagenoeg slechts op maandagen en donderdagen grote kortingen werden geregistreerd. De verkopen vermeld op de 9 kastickets van 15 maart 2010 met kortingen van 30 % die Angophar neerlegt, staan ook allemaal geregistreerd in de lijst, op de dag en het uur als vermeld op het kasticket. Mevrouw V – die een ervaren apothekeres is die in meerdere apotheken heeft gewerkt- brengt ook geen enkel concreet element aan dat zou wijzen op een manipulatie.
18. De eigen verklaringen van mevrouw V versterken nog de voormelde bewijzen. Toen zij op 15 maart 2010 werd ondervraagd door de politie verklaarde zij dat zij nooit kortingen had gegeven en dat het algemeen geweten was in de apotheek dat het systeem een korting gaf zonder dat iemand deze intikte en dat het een fout van de computer was. Deze beweringen van mevrouw V werden tegengesproken door de zaakvoerder van Angophar tijdens haar verhoor door de politie; zij erkende enkel dat er problemen waren in het stock-systeem. Deze beweringen worden ook ongeloofwaardig gemaakt door de stukken die Angophar voorbrengt. Daaruit blijkt immers dat het personeel van de Stad Brussel wel degelijk recht had op een korting van 20 %, op de aankopen in de apotheek. Uit de computerlijsten die Angophar neerlegt, blijkt dat deze kortingen op alle dagen werden toegekend en zelfs 25 % van de totale verkoop betroffen. Mevrouw V verkocht dus wel degelijk met korting aan de klanten die daar recht op

hadden. Waar uit de computerlijsten ook blijkt dat de 30%-kortingen voornamelijk werden geregistreerd op de twee dagen waarop mevrouw V werkte, weerlegt dit dat er in de apotheek systematisch automatisch ongewilde kortingen door de computer zouden gebeuren. Bovendien mag aangenomen worden dat indien er werkelijk sprake was geweest van een dergelijke systematische en aanhoudende computerfout, mevrouw Vandewalle dit zou hebben aangekaart bij haar werkgever. Zij was immers door haar vorige werkgevers reeds herhaaldelijk beschuldigd van bedrieglijke handelingen en zij was sinds 2005 verwickeld in een procedure met haar vorige werkgever-apotheker die haar had ontslagen wegens dringende reden, wat leidde tot een gerechtelijk deskundigenonderzoek en de veroordeling van mevrouw V tot de betaling van een schadevergoeding wegens bedrog van 25.000 euro provisioneel (arrest arbeidshof Gent van 11 september 2009) en uiteindelijk 60.742,73 euro (arrest arbeidshof Gent van 11 juni 2010). Mevrouw V was er zich dus zeer goed van bewust dat fouten in de kassa tot ernstige problemen konden leiden.

19. Tijdens het verhoor door de politie trachtte mevrouw V haar onschuld ook nog aan te tonen door te wijzen op het feit dat een andere deeltijdse werkneemster en een vervangster in de winkel werkten. In de loop van de procedure betwist zij echter niet verder dat deze andere personeelsleden niet werkten op de twee dagen waarop zij werkte. Deze personeelsleden zijn dus niet verantwoordelijk voor de kortingen van 21 tot 30 % die voornamelijk op maandag en donderdag werden geregistreerd. De moeder van de zaakvoerster werkte ook af en toe in de apotheek maar mevrouw V bevestigde zelf dat deze geen verkopen afhandelde omdat zij het computerscherm niet kon bedienen.

20. Mevrouw V gaf tegenover de politie toe dat zij verkopen niet meteen afsloot zoals de werkgever had vermeld in de klacht bij de politie. Zij bevestigde dat het systeem toeliet om verschillende schermen op de digitale kassa te openen voor verschillende klanten en dat het mogelijk was dat een scherm bleef openstaan en nadien werd afgesloten. Deze werkwijze maakte het inderdaad mogelijk voor mevrouw V om aan de klant de volle prijs te vragen zoals deze verscheen op het scherm dat open bleef staan en pas naderhand de korting in te tikken en de verkoop met korting te registreren. Indien de klant een kasticket vroeg, volstond het om de verkoop zonder korting te registreren en het scherm in aanwezigheid van de klant af te sluiten en het kasticket zonder korting af te leveren. In de gevallen waar de klant geen kasticket vroeg, kon mevrouw V, na het vertrek van de klant, de verkoop met korting registreren en het kasticket wegwerpen. Het lijkt zeer

aannemelijk dat de klanten niet systematisch naar een kasticket vroegen gezien het om relatief kleine bedragen ging (vaak minder dan 10 euro). Het was ook eenvoudig voor mevrouw V. om de verkopen te registreren met kortingen van 30 % (die niet aan de klant werden toegekend) buiten het oog van de zaakvoerster en haar moeder die immers bezig waren met hun eigen werk. De zaakvoerster verliet bovendien van 15 tot 17 uur de apotheek om haar kinderen van de school af te halen. Waar er in de apotheek vaak kortingen van 20 % aan de personeelsleden van de Stad Brussel werden toegekend, was het ook niet abnormaal dat er niet afgeleverde kastickets met een kortingsbedrag achterbleven en werden weggegooid. Het valt niet meteen op of het nominaal bedrag van de korting 20 % dan wel 30 % van de prijs vertegenwoordigt.

21. Het is met voldoende zekerheid bewezen dat mevrouw V. bewust kortingen van 21 tot 30 % registreerde zonder dat de klant van deze korting genoot. Uit de computerlijst blijkt dat mevrouw V. dit zeer vaak heeft gedaan, voor 1.028 producten verkocht op maandagen en voor 856 produkten verkocht op donderdagen in de periode van 1 december 2007 tot en met 15 oktober 2010 (stuk 14 Angophar). Weliswaar kon het onderzoek door de politie op 15 maart 2010 niet aantonen dat het geld dat mevrouw V. bij zich had, geld was dat zij uit de kassa had genomen. Zij verzette zich tegen een huiszoeking zodat deze niet doorging. Toch kan het niet anders dan dat mevrouw V. het bedrag van de kortingen van 21 tot 30 % uit de kassa ontvreemde. Het valt immers niet in te zien welke ander belang zij erbij kon hebben om deze kortingen, die niet aan de klant werden toegekend, zo systematisch en zo lange tijd toe te passen. Het was ook zeer eenvoudig voor haar om het bedrag van de kortingen uit de kassa te nemen tijdens de twee uur afwezigheid van de zaakvoerster in de namiddag. Bovendien, indien mevrouw V. het geld niet regelmatig uit de kassa had genomen, dan had de zaakvoerster wel eerder gemerkt dat er te veel geld in de kassa overbleef vergeleken bij de geregistreerde verkoopsbedragen.
22. Al deze feiten samen leveren voldoende gewichtige, bepaalde en met elkaar overeenstemmende vermoedens op in de zin van de artikelen 1349 en 1353 van het Burgerlijk Wetboek die met zekerheid doen besluiten dat mevrouw V. het bedrag van de kortingen van 21 tot 30 % die zij ten onrechte registreerde, uit de kassa wegnam en op die manier geld dat aan haar werkgever toebehoorde ontvreemde.

23. De feiten vermeld in de ontslagbrief zijn bewezen. Deze feiten vormden een ernstige tekortkoming vanwege mevrouw V : waardoor het vertrouwen van de werkgever, dat essentieel is om te kunnen samenwerken, zwaar geschonden werd en waardoor de verdere professionele samenwerking onmiddellijk en definitief onmogelijk werd.
24. Het feit dat de werkgever mevrouw V niet gehoord heeft vooraleer tot ontslag over te gaan doet geen afbreuk aan de geldigheid van het ontslag en het bewijs van de feiten. Waar mevrouw V : de feiten ontkende tegenover de politie valt niet in te zien wat een onderhoud met de werkgever nog had kunnen bijbrengen. De werkgever was terecht voldoende overtuigd van de feiten toen hij kennis had gekregen van de kastickets en de formele verklaringen van vier klanten. Voor de werkgever stond toen vast dat de samenwerking onmiddellijk en definitief onmogelijk was geworden.
25. Waar de rechtbank het ontslag om dringende reden als geldig beschouwt, heeft mevrouw V geen recht op een opzeggingsvergoeding.

c. de maaltijdcheques en de apothekersschort

26. Uit de stukken blijkt verder dat Angophar na het ontslag per telefax van 25 mei 2010 mevrouw V uitnodigde om de maaltijdcheques en haar schort af te halen. Uit de brieven van de vakorganisatie blijkt dat mevrouw V wenst dat de werkgever de cheques en de schort opstuurde, wat niet gebeurd is.
27. De partijen sloten op 10 december 2007 een schriftelijke overeenkomst waarin bepaald werd dat de werkgever maandelijks een aantal maaltijdcheques gelijk aan het aantal gewerkte dagen aan de werknemer zou *overhandigen*.
28. Overeenkomstig artikel 1247 van het Burgerlijk Wetboek, moet de betaling gedaan worden op de plaats die door de overeenkomst is aangewezen; indien geen plaats is aangewezen, moet, wanneer het een zekere en bepaalde zaak betreft, de betaling gedaan worden op de plaats waar de zaak die het voorwerp ervan is, zich bevond ten tijde van het aangaan der verbintenis; buiten deze twee gevallen moet de betaling gedaan worden ter woonplaats van de schuldenaar. Maaltijdcheques zijn dus haalbaar bij de werkgever die de schuldenaar is.

29. Artikel 20 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten bepaalt: “De werkgever is verplicht (...) 7° als een goed huisvader te zorgen voor het arbeidsgereedschap dat aan de werknemer toebehoort alsmede voor de persoonlijke voorwerpen welke door deze laatste in bewaring moeten worden gegeven; in geen geval mag de werkgever dat arbeidsgereedschap of die persoonlijke voorwerpen weigeren terug te geven.”.
30. Het arbeidshof kan slechts vaststellen dat mevrouw V de kans heeft gekregen om de cheques op te halen en zelf de tijd heeft laten verstrijken waarbinnen de cheques geldig waren (in 2010 was dit drie maanden). In die omstandigheden kan zij geen aanspraak maken op nieuwe cheques met een nieuwe geldigheidsdatum. Het blijkt ook niet dat Angophar weigerde om de schort terug te geven, integendeel lag hij ter beschikking van mevrouw V. De werkgever was niet verplicht deze cheques en de schort op te sturen; hij beging geen wanprestatie en is geen schadevergoeding verschuldigd.

d. de schadevergoedingen

31. Om de redenen uiteengezet hierboven, is met voldoende zekerheid bewezen dat mevrouw V fictieve kortingen registreerde en dat zij het bedrag van de kortingen van 21 tot 30 % uit de kassa wegnam voor zichzelf, ten nadele van haar werkgever, aan wie dit geld toebehoorde. Mevrouw V dient Angophar te vergoeden voor de schade die door haar fout is ontstaan (artikel 1382 Burgerlijk Wetboek). Angophar kan slechts vergoeding ontvangen voor de schade die zij bewijst. Angophar toont aan dat deze schade minstens 4.751,91 euro bedraagt, wat overeenstemt met het bedrag van 1.884 kortingen van meer dan 20 % die zij in de periode vanaf 1 december 2007 tot en met 15 oktober 2010, in de kassa registreerde en die niettemin door de klanten werden betaald, namelijk voor 1.028 verkochte producten op maandagen en 856 verkochte producten op donderdagen, zoals blijkt uit de computerlijst die zij als stuk 14 neerlegt.

Angophar bewijst niet dat zij nog andere materiële schade heeft geleden.

32. Angophar bewijst ook niet dat mevrouw V het geneesmiddel “Dafalgan Codeïne” voor een totaal van 279,9 euro zou ontvreemd hebben. Het kan niet uitgesloten worden dat iemand anders dit geneesmiddel wegnam. De zaakvoerster erkende zelf tegenover de politie ook dat er fouten in het systeem waren wat betreft de stock.

33. Tenslotte levert Angophar geen bewijs van het feit dat zij morele schade en in het bijzonder reputatieschade zou hebben geleden door toedoen van mevrouw

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep en het incidenteel beroep ontvankelijk maar ongegrond,
Bevestigt het bestreden vonnis en de beslissing over de kosten van het geding;

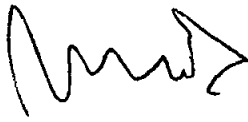
Legt de kosten van het geding in hoger beroep ten laste van mevrouw V , begroot
voor de nv Angophar op 1.210 euro rechtspleging.

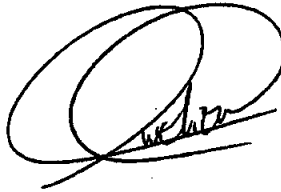
Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Carla CORBISIER,
Jan LINDEMANS,
Steven MARCHAND,
bijgestaan door :
Kelly CUVELIER,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
griffier.

Carla CORBISIER

Kelly CUVELIER

Jan LINDEMANS

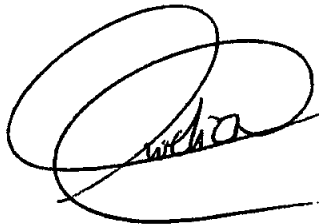
Steven MARCHAND

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van vrijdag 19 september 2014 door:

Carla CORBISIER, raadsheer,
bijgestaan door
Kelly CUVELIER, griffier.

Carla CORBISIER

Kelly CUVELIER

